

יום רביעי, כ"ח בניסן התשפ"ו
15 באפריל 2026

נאומו המלא של מפקד החטיבה הדרומית היוצא, אלוף-משנה ג'

מפקד הפיקוד, אלוף יניב עשור,
סגן מפקד הפיקוד, אלוף (מיל') יוסי בכר,
מפקד האוגדה, תת-אלוף לירון בטיטו,
חברים,
אנשי החטיבה - בסדיר ובמילואים,
ראש מועצת אשכול - מיכל עוזיהו,
אנשי ההתיישבות,
משפחתי שלי,
מכובדיי כולם.

מספר קילומטרים מכאן, בשנת 1947, כבש גדוד 13 את גבעה 86 שבתוך עזה. באותה גבעה היום,
בין מה שנשאר מדיר אל באלח לחאן יונס, נמצא מוצב צבאי, ניתן לראות מכאן את אמצעי התצפית
שמעליו. החטיבה הדרומית כבשה והקימה אותו.

מרחב עזה היה מימים ימימה שדה קרב - מסעות מלחמה רבים עברו בו: "ויהי הגבולות הכנעני
מצידון בואך גררה עד עזה", נכתב בבראשית. ישראלים, אשורים, בבלים ופרסים חלפו בה,
אלכסנדר מוקדון צר תשעה שבועות עד שנפלו חומותיה, אחריו מחקו ההלניסטים והעות'מאניים את
זכרו וזכר לוחמיו ונמחה גם זכרם. את כולם כיסו החולות הנודדים, קברותיהם נעלמו בעפר. והנה,
3000 שנים לאחר יציאתנו ממצרים, ולאחר ציון תקומתנו מאפר השואה, מוכיחים את נצחיות
עמידתנו כעם. פעם אחר פעם - אנחנו כאן.

החטיבה, שהגנה ולחמה עשרות שנים, ספגה מכה קשה ובלתי נתפסת בשבעה באוקטובר. את מעמד ההחלפה אנו מקיימים היום בגן הנופלים של החטיבה. הגן לא שרד את מתקפת השבעה באוקטובר ואת הלחימה שהתחוללה בגזרה. בספטמבר האחרון, חנכנו את הגן מחדש, עם המשפחות. במקום נשתלו 93 עצי ברוש - כל ברוש סמל ללהבת נר הזיכרון, המאירה את דרכנו.

מתוך המקום הזה אנו פועלים - החטיבה ידעה ימים מורכבים ומשימות משמעותיות. מציאות ביטחונית משתנה אשר הציבה בפנינו אתגרים רבים. ואתם, אנשי החטיבה - בעבודה קשה, במסירות ובמקצועיות, ידעתם לעמוד בהם. בהגנה, בהתקפה, יום אחר יום, צעד אחר צעד, סדיר לצד מילואים, משבר לתקווה - השבנו מלחמה שערה: כבשנו שטחים, השמדנו אויב, הקמנו מוצבים, חיזקנו את ההגנה והשבנו חטופים. אני רוצה לנצל את ההזדמנות ולמסור החלמה מהירה לכלל פצועי החטיבה הדרומית בגוף ובנפש, מחכים לשובכם אל שירותינו.

אסף שכנאי שנפל במלחמת העצמאות בדרכו לנירים, ואסף חממי שנפל בנירים. אסף שכנאי אמר: ארץ ישראל - היא הנגב, סיורו הותקף על-ידי המון ערבי. 76 שנים לאחר מכן נהרג אסף חממי בנירים. בגבורתם הצילו רבים אחרים. מאסף עד אסף, לחמנו ונמשיך להילחם.

לצד המשימה המבצעית ישנה משימה חשובה לא פחות - השבת האמון וחיזוק הקשר עם ההתיישבות: כשהגעתי בפעם הראשונה לניר עוז, הזמן כאילו קפא. המילים מאבדות משמעות, רק הלב מבין. מה אומרים מול אלו שאיבדו את היקר מכל? מה אומרים בבית העלמין בניר יצחק מול משפחות שיקירהן עוד בעזה?

אומרים את האמת.

בלי להשפיל מבט מחד ומנגד ללא זחיחות.

ועל אף כל האתגרים האלה, ואולי בגלל כל אלה - היה שווה כל רגע.

לראות את האנשים מתייצבים ראשונים ולכל משימה, פועלים מסביב לשעון כדי לחזק את ההגנה, משתנים בהתאם למציאות שהשתנתה חדשות לבקרים. כל זאת כדי שהתושבים יוכלו לקום בבוקר לקולות צחוק הילדים בגנים, לרעש הטרקטורים החורשים את השדות.

לראות את ההתיישבות חוזרת כנגד כל הסיכויים. לראות את החטופים שבים, ולקבל חיבוק מאנשי המועצה בצומת תל גמה. זה חיבוק שאקח איתי לעד. לחנוך את גן הנופלים עם המשפחות השכולות. להצדיע לחממי בחזרתו. להרגיש את הנכונות של אנשי החטיבה להקריב ולעשות כל מה שנדרש ובכל זמן, היה הדבר הטוב ביותר שמפקד יכול לאחל לעצמו.

למפקדים בטיטו וברק - על האמון והדרישות הגבוהות, תודה.
לאולף יוסי על הידע,

למפקד הפיקוד, שבחוכמתך וביכולת שלך להגיע לאנשים - שיפרת אותנו עוד ועוד,
מטה האוגדה - על השפעה רציפה על חטיבתי,
לגדודים - על תקופה מדהימה בה לחמנו כתף אל כתף,
למיכל ואילן ואנשי המועצה המדהימה הזו,
לאשתי - שותפתי, על חוכמתך ואומץ ליבך.

י' חברי, אנחנו מכירים שנים רבות.

אתה האדם הנכון בזמן הנכון.

הצלחה וניצחון, במשימותייך הבאות.

מדינתנו ממשיכה לגדול ולפרוח מכיוון שנוער איכותי וציוני מהמעלה הראשונה - טובי הבנות והבנים - מבינים כי עכשיו תורם להיכנס תחת האלונקה.

זכינו כולנו להימנות על בניה של החטיבה הדרומית ולהילחם על חירותנו.

עלו והצליחו.